

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/251/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813225323
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3813225323.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudcov JUDr. Márie Vrtochovej a JUDr. Denisa Vékonyho v právnej veci žalobcu: TEZAS, s.r.o. so sídlom v Prievidzi, Garážová č. 1, IČO: 36 011 185, právne zastúpený Mgr. Milanom Trylčom, PhD., advokátom so sídlom v Senici, J. Kráľa č. 738/12, proti žalovanému: Mesto Prievidza so sídlom v Prievidzi, Námestie slobody č. 14, IČO: 318 442, o určenie neplatnosti výpovede komisionárskej zmluvy a určenie, že komisionárska zmluva zostáva naďalej v platnosti aj po 31.12.2013, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 07. marca 2016, č.k. 8C/175/2013-745, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol návrh, ktorým sa žalobca domáhal voči žalovanému určenia, že výpoveď komisionárskej zmluvy daná žalovaným je neplatná, so súčasným určením, že komisionárska zmluva zostáva naďalej v platnosti. Súd prvej inštancie po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 80 písm. c/ O.s.p. a ďalej ust. § 266 ods. 1, 2, 3, § 577 a § 578 ods. 1 Obchodného zákonníka. Vo vzťahu k naliehavému právnenému záujmu dospel k záveru, že tento je u žalobcu daný, pretože úzko súvisí s vyriešením otázky ukončenia zmluvného vzťahu medzi účastníkmi výpoveďou, ktorá okolnosť je spornou medzi účastníkmi a zároveň je spôsobilá vyriešiť, či zmluvný vzťah naďalej trvá alebo nie. Žalovaný trvá na platnosti výpovede z komisionárskej zmluvy, ktorej neplatnosti sa naopak žalobca domáha, jeho právne postavenie je neisté a preto právna neistota môže byť odstránená jedine určovacím výrokom. Vo vzťahu ku komisionárskej zmluve, k tejto uviedol, že zmluva má synalagmatický charakter, z jej základného ustanovenia vyplýva, že záväzku komisionára zariadi pre komitenta obchodnú záležitosť vo vlastnom mene na jeho účet, zodpovedá záväzok komitenta zaplatiť komisionárovi za zariadenie dojednanej obchodnej záležitosti odplatu. Základnými časťami tohto zmluvného typu v zmysle § 263 ods. 2 Obchodného zákonníka sú určenie obchodnej záležitosti, ktorá má byť zariadená, záväzok komisionára zariadiť obchodnú záležitosť pre komitenta vlastným menom a na jeho účet a záväzok komitenta zaplatiť komisionárovi za zariadenie záležitosti odplatu. Komisionár musí mať vedomosť o záujmoch komitenta, ktoré sú zrejmé z účelu zariadenia dojednanej obchodnej záležitosti, ktorá je predmetom zmluvy.

2. Vychádzajú zo skutkových zistení v predmetnej veci a zhodnotiac vykonané dokazovanie, súd dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná a preto je potrebné ju zamietnuť. Predmetom konania bol určovací návrh žalobcu, ktorým mal súd vysloviť, že výpoveď zo dňa 30.04.2013 daná žalobcovi v súvislosti s komisionárskou zmluvou zo dňa 02.01.2002 v znení jej neskorších zmien a doplnkov, je neplatná. Žalobca v prvom rade namietal, že výpoveď smerovala k právnenému úkonu komisionárskej zmluve z

roku 2010, pričom právny úkon z roku 2010 mal len deklaratórnu povahu, pretože išlo len o spracovanie úplného znenia zmluvy uzavretej v roku 2002 a žalovaný komisionársku zmluvu zo dňa 02.01.2002 riadne nevypovedal a preto sa domáha aj určenia, že právny vzťah zo zmluvy zo dňa 02.01.2002 naďalej trvá. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že dňa 02.01.2002 bola uzavretá medzi mestom Prievidza ako komitentom a spoločnosťou TEZAS, s.r.o. Prievidza ako komisionárom komisionárska zmluva, ktorou zanikla predchádzajúca komisionárska zmluva zo dňa 31.12.1996 v znení jej doplnkov a vznikol nový záväzok z tejto zmluvy. Dňa 01.10.2010 podpísali obe strany listinu s názvom Komisionárska zmluva - úplné znenie v znení dodatkov 1 až 37, ktoré úplné znenie sa vydalo v zmysle uznesenia mestského zastupiteľstva zo dňa 30.09.2008. V bode 3 sa konštatuje, že uzatvorením tejto dohody zaniká záväzok pôvodnej komisionárskej zmluvy z 31.12.1996 v znení jej doplnkov 1 až 10 a vzniká nový záväzok, ktoré súčasťou sú dodatky od 1 až 37. Toto znenie zmluvy bolo riadne podpísané oboma zmluvnými stranami zo dňa 01.10.2010 a aj z názvu ostatných doplnkov vyplýva, že ide o doplnky ku komisionárskej zmluve zo dňa 02.01.2002. Pokiaľ sa v závere výpovede konštatuje, že týmto podľa čl. IV. ods. 2 písm. b/ komisionárskej zmluvy uplatňuje žalovaný výpoveď a písomne oznamuje, že vypovedá komisionársku zmluvu v znení všetkých doplnkov z dôvodu podstatného porušenia komisionárskej zmluvy. Podľa názoru súdu v písomnej výpovedi je jasným a zrozumiteľným spôsobom definované o akú výpoveď ide, ktorej zmluvy sa výpoveď týka, komu bola určená a z akého výpovedného dôvodu sa uplatňuje. Výpoveď z komisionárskej zmluvy ako tak Obchodný zákonník neupravuje. Je ponechaná na vôľu účastníkov zmluvy, pričom účastníci zmluvy si stanovili pre tento spôsob skončenia zmluvy písomné oznámenie - výpoveď účastníka v prípade podstatného porušenia zmluvy. Vychádzajúc z pomocného interpretačného pravidla podľa § 266 ods. 2, 3 Obchodného zákonníka a vzhľadom na predchádzajúcu zavedenú prax účastníkov zmluvy, musel žalobca prikladať uzavretiu o podpísaniu zmluvy z 01.10.2010 práve taký význam, že sa uzatvára aj z hľadiska prehľadnosti a úplnosti nová zmluva. Výklad žalobcu, že výpoveď bola daná z právneho úkonu, ktorý má len deklaratórnu povahu sa javí súdu ako účelový, pretože aj podrobný opis vývinu zmluvy v úvodnej časti výpovede nemohol u žalobcu založiť v čase dania výpovede žiadne pochybnosti o tom, že výpoveď, z ktorého právneho úkonu ide a s akými právotvornými účinkami.

3. Ďalším dôvodom neplatnosti výpovede bolo, že v čase dania platnej výpovede museli byť všetky dôvody uvedené vo výpovedi dané a jestvujúce, pretože ide o jednostranný právny úkon, ktorý tvorí neoddeliteľný celok a nemôže byť rozdelený. Namietal, že pre účely platnej výpovede museli byť naplnené všetky v zmluve uvedené výpovedné dôvody. Súd sa s touto argumentáciou nestotožňuje. Podľa čl. IV. bod 2 písm. b/ zmluvy, strany sa dohodli na tom, že pred uplynutím dohodnutej doby platnosti sa zmluva skončí na základe písomného oznámenia - výpovede účastníkov v prípade podstatného porušenia zmluvy k 31.12. príslušného roka, pričom do 31.05. príslušného roka je potrebné doručiť túto výpoveď druhej strane. Za podstatné porušenie zmluvy sa považuje porušenie povinností uvedených v čl. 5 ods. 2 písm. d/, e/, f/, g/, r/ a s/. Bolo by úplne nelogické, aby pre danie výpovede museli byť súčasne splnené podstatné porušenia zmluvy u všetkých vymenovaných zmluvných povinností, čo by sa míňalo účelu skončenia zmluvy v dôsledku porušenia zmluvných povinností, pretože v praxi by takáto situácia ani nemusela nastať. Preto mal súd za to, že tvrdenie žalobcu, že museli byť dané všetky dôvody súčasne je len účelovým tvrdením. Na druhej strane však súd prisvedčuje správnosti argumentácie žalobcu v tom smere, že skutkový dôvod výpovede musí byť daný a trvať v čase dania výpovede. Ak má byť výpoveď sankciou za porušenie povinností, má zmysle dať výpoveď len v situácii, keď toto porušenie pretrváva. Vychádzajúc z tohto potom súd dospel k právnomu záveru, že pre platné danie výpovede z komisionárskej zmluvy stačilo naplniť jeden výpovedný dôvod a to podstatné porušenie čo i len jednej zo zmluvných povinností. Zmluva neobsahuje bližšiu definíciu podstatného porušenia zmluvnej povinnosti.

4. Porušenie povinností v zmysle čl. 5 ods. 2 písm. d/ komisionárskej zmluvy, ktorá mala spočívať v tom, že komisionár nespracoval návrh plán údržby, opráv, zriaďovania prevádzky, rekonštrukciu a výkonu ostatných činností nasledujúci rok a tento predložiť na schválenie komitentovi do 15.10. príslušného kalendárneho roka pre účely dania výpovede podľa názoru súdu nemohol založiť dôvod výpovede. Preto ohľadom tohto výpovedného dôvodu, ktorý bol použitý v roku 2013, kedy nepredloženie návrhu plánu na rok 2011 už nemohlo mať pre obe zmluvné strany žiadny význam sa súd prikláňa k argumentácii žalobcu.

5. Ďalší dôvod výpovede spočíval v porušení povinností v zmysle čl. 5 ods. 2 písm. f/ komisionárskej zmluvy a to zabezpečiť vykonávanie revízných činností a dodržiavanie podmienok bezpečnosti prevádzky a požiarnej ochrany zvereneného majetku podľa platných noriem vzhľadom k tomu, že

neexistoval v čase dania výpovede, v tejto časti tiež nebol spôsobilým výpovedným dôvodom. V čase dania výpovede boli všetky tieto nedostatky zistené príslušnými štátnymi orgánmi odstránené, pretože išlo o zistenia z roku 2010 a 2011.

6. K výpovednému dôvodu spočívajúcemu v porušení povinnosti v zmysle čl. 5 ods. 2 písm. g/ komisionárskej zmluvy a to povinnosti poistiť zverený majetok ako aj výkon činnosti podľa zmluvy na vlastné náklady súd konštatuje, že žalobcovi sa nepodarilo preukázať, že porušenie povinností v tejto oblasti nenastalo. Kontrolou účtovníctva malo dôjsť k zisteniu, že zo zvereného majetku nebola poistená časť celého majetku, pričom poistenie zvereného majetku je zmluvnou povinnosťou, na ktorej mal žalovaný záujem trvať na to, že vzhľadom na to, že išlo o majetok patriaci mestu a slúžiace na plnenie aj verejnoprospešných úloh obce. A preto danie výpovede z tohto dôvodu je akceptovateľné.

7. Za najzávažnejšie porušenie povinností z komisionárskej zmluvy považoval žalovaný porušenie povinnosti na úseku nakladania s komunálnym odpadom, t.j. zberu prepravovania, zhodnocovania, zneškodňovania odpadu vrátane starostlivosti o miesto zneškodnenia, pričom išlo o miesto zneškodnenia na území žalovaného a žalobca mal tieto činnosti vykonávať v súlade s platným zákonom o odpadoch. Žalovaný skutkovo založil tento dôvod na zistení SIŽP na základe protokolu z kontroly zo dňa 24.08.2011, ktorá konštatovala porušenie viacerých bodov integrovaného povolenia v prevádzke skládka odpadov Prievidza - Ploštiny, ktorej prevádzkovateľom je žalobca, pričom inšpekcia konštatovala porušenie § 2 ods. 2 písm. a/ zák.č. 245/2003 Z.z. o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia v platnom znení.

8. Podľa názoru súdu tieto zistenia v spojitosti so zisteniami na základe obhliadke o kontrole vykonanej dňa 22.03.2013 založili dôvod na danie výpovede z komisionárskej zmluvy, pretože išlo o závažné porušenie povinnosti pri zneškodňovaní odpadu na prevádzke skládky komunálneho odpadu, čo bolo objektívne zistené, konštatované a nakoniec aj sankcionované príslušnými orgánmi štátnej správy v oblasti vodného hospodárstva. Súd nepovažoval za potrebné dokazovať pravdivosť zistení SIŽP na skládke odpadov, keďže práve takéto zistenia boli prenesené do rozhodnutí správnych orgánov a stali sa podkladom pre zákaz činnosti žalobcu na tejto skládke a podkladom pre uloženie pokuty. Prevádzkovanie skládky odpadov a to starej i novej skládky je bezprostredne spojené s plnením povinnosti žalobcu ako komisionára z komisionárskej zmluvy na úseku odpadového hospodárstva. V tejto oblasti bol výkon celej činnosti v jeho kompetencii, pretože naň nedopadal tzv. objednávkový systém. Žalobca aj vzhľadom na povahu činnosti v súlade so zmluvou, ale aj všeobecne záväznými predpismi mal vykonávať činnosť tak, aby nedochádzalo k porušeniu zákona. Ak za odbornú starostlivosť sa považuje taká starostlivosť, ktorú možno objektívne požadovať od každého, kto takúto záležitosť za rovnakých podmienok zariaďuje. Každý iný subjekt pri zariaďovaní záležitostí na úseku zneškodňovania odpadov musel dodržiavať platný zákon o odpadoch, vodný zákon a iné všeobecné právne predpisy. Žalobca porušil ustanovenia zákonov, v dôsledku čoho došlo k mimoriadnemu zhoršeniu vôd, pričom porušenie povinnosti boli v priamej príčinnej súvislosti s prevádzkovaním skládky odpadov, kde sústreďoval odpad zberaný na základe komisionárskej zmluvy so žalovaným. Pokiaľ žalobca tvrdil, že tento výpovedný dôvod nie je dôvodom, pretože skládka odpadov bola výlučne v réžii žalobcu, prevádzkovaním skládky nevykonával žiadnu činnosť pre žalovaného, zmluvou nebolo prevádzkovanie skládky upravené a miesto spracovania zneškodnenia odpadov nie je miestom skládky s týmto sa súd nestotožňuje. Súd prvej inštancie poukazoval na § 2 ods. 5 zák.č. 223/2001 Z.z. o odpadoch v spojení s § 2 ods. 18 cit. zákona, kedy skládka odpadov je miesto so zariadením na zneškodňovanie odpadu, kde sa odpady trvalo ukládajú na povrchu zeme alebo do zeme. Bližšie povinnosti prevádzkovateľa skládky odpadov sú stanovené v § 21 cit. zákona. Pokiaľ mal žalobca v čl. 5 ods. 2 písm. r/ predmetnej zmluvy vymedzené povinnosti v celej oblasti nakladania s komunálnym odpadom, patrilo medzi tieto povinnosti jednoznačne aj zneškodňovanie odpadov a v rámci toho prevádzkovanie skládky odpadov, pretože zneškodňovať odpad je možné len zákonom stanoveným spôsobom. Tieto činnosti nie je možné oddeľovať ako tvrdí žalobca, aj prevádzka skládky odpadov bola žalobcom vykonávaná práve na podklade uzavretej komisionárskej zmluvy, pretože týmto si žalovaný plnil celý rad práv a povinností na úseku odpadového hospodárstva, ktoré mu vyplývajú o.i. i zo zákona o odpadoch. Súd posudzoval pre účely spôsobilosti výpovede tento výpovedný dôvod a dospel k záveru vzhľadom na všetky zistenia, že žalovaný správne nemohol zotrvať ďalej v zmluvnom vzťahu a nie je možné spravodlivo od neho požadovať, aby v komisionárskej zmluve ďalej pokračoval. Dlhodobé porušovanie povinností v mieste skládky odpadov, ktoré je miestom zneškodňovania odpadov, nemožno kvalifikovať inak ako podstatné porušenie zmluvy.

9. Vo vzťahu k argumentácii žalobcu, že výpovedný dôvod pre prípad porušenia povinností, ktoré by mal byť postavený na objektívnom princípe je logicky vylúčený a nemôže byť platným dôvodom výpovede, súd konštatuje, že ide o nesprávne ponímanie porušenia povinností. Výpoveď je považovaná aj v obchodnoprávných vzťahoch za riadny spôsob zrušenia záväzku založeného na dobu neurčitú spočívajúca obvykle v trvajúcim alebo opakovanom tvrdení. V danej veci mali účastníci ako spôsob skončenia zmluvy dojednanú výpoveď z určitých jasne vymedzených dôvodov, mali stanovený čas dania výpovede a uplynutie zmluvného vzťahu k 31.12. príslušného roka. Ide o dojednanie výpovede a nie odstúpenie od zmluvy, ktoré má iné právne následky. Účastníci si zmluvu vymedzili pre prípad podstatného porušenia zmluvných povinností, možnosť vypovedať zmluvu a to obojstranne, teda zo strany oboch zmluvných strán. Zmluva neobsahuje definíciu podstatného porušenia zmluvy pre účely výpovede a túto nemožno prebrať ani zo žiadneho ustanovenia Obchodného zákonníka. Pre účely možnosti dania výpovede stačí mať preukázané porušenie zmluvnej povinnosti niektorej zo zmluvných strán bez ohľadu spôsobený následok. Dôležité je, že porušenie povinností spôsobil účastník zmluvy bez ohľadu na to, či bola škoda spôsobená alebo nie. V predmetnej veci je preukázané, že žalobca porušil právne povinnosti a súd preberá preukázanie porušenia týchto povinností, ktoré bezprostredne a priamo súvisia s výkonom jeho činnosti ako komisionára s výsledkov kontrol SŽIP a nakoniec aj z citovaných rozhodnutí tohto orgánu. Zodpovednosť žalobcu za porušenie povinnosti nesie následok a to povinnosť trpieť výpoveď z zmluvného vzťahu.

10. Pokiaľ ide o ďalší výpovedný dôvod a to povinnosť informovať komitenta podľa potreby prípadného požiadania o skutočnostiach týkajúcich sa nakladania z TKO, z dôvodu potrieb komitenta vo vzťahu k orgánom alebo organizáciám, žalobca nepreukázal, že túto povinnosť splnil, pričom skládka sa nachádza na pozemkoch vo vlastníctve mesta a bolo dané dôvodné podozrenie z ohrozenia životného prostredia a zdravia ľudí. Ide tiež o závažný nedostatok vo výkone prác žalobcu, ktorý založil dôvod výpovede.

11. Ostatné porušenia povinností neboli dané v čase dania výpovede, resp. nešlo o porušenie povinností podstatné, ale len evidenčného charakteru.

12. Vychádzajúc zo zásady hospodárnosti v konaní súd ďalším dokazovanie nevykonával, keďže pre potreby rozhodnutia súdu považoval doteraz zistený skutkový stav za náležitý a dostatočný.

13. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca, ktorý žiadal, aby krajský súd ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie, prípadne zmenil tak, že žalobe vyhovie. Namietal v prvom rade tú skutočnosť, že výpoveď považuje za absolútne neplatný právny úkon preto, lebo je pre žalobcu nezrozumiteľná, neurčitá a nevzťahuje sa ku konštitutívnemu právnomu úkonu. Preto sa žalobca v žalobe domáhal vyslovenia petitu o tom, aby súd určil, že komisionárska zmluva zostáva v platnosti. Súd prvej inštancie nemohol dospieť k tomu právnomu záveru a to ani za použitia interpretačného pravidla, že žalobca musel prikladať k uzavretiu o podpísaní zmluvy z 01.10.2010 taký význam, že sa uzatvára aj z hľadiska prehľadnosti a úplnosti nová zmluva. Tento názor nemôže obstať. Žalobca sa nikdy necítil byť právne viazaný dokumentom označeným ako komisionárska zmluva zo dňa 01.10.2010. Tento dokument má deklaratórny charakter a žalovaný komisionársku zmluvu, ktorou bol založený záväzkový vzťah zo dňa 02.01.2002 nikdy nevypovedal. Už z tohto dôvodu mal súd prvej inštancie určiť, že komisionárska zmluva zo dňa 02.01.2002 zostáva naďalej v platnosti. Ďalej namietal, že rozsudok súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Pokiaľ si zmluvné strany určili výpovedné dôvody, tak je zřejmé, že zmluvu možno vypovedať len z týchto výpovedných dôvodov, nakoľko sa týmto výpovedné strany vzdali práva vypovedať zmluvu bez špecifikácie dôvodu. Výpovedné dôvody musia byť jasné, zrozumiteľne špecifikované tým spôsobom, aby bolo zřejmé, ktoré konkrétne porušenie zmluvnej povinnosti zakladá výpovedný dôvod. Výpoveď jednostranným právnomu úkonom a preto výpovedné dôvody uvedené vo výpovedi musia byť dané a preukázané a splnenie ako celok, t.j. všetky, ktoré sú vo výpovedi uvedené. V opačnom prípade by zmluvná strana, v prospech ktorej je výpoveď podľa zmluvy dojednaná mohla toto svoje postavenie v právnom vzťahu voči zmluvnej strane, v neprospech ktorej sú výpovedné dôvody zmluvne upravené zneužiť tým spôsobom, že do písomného vyhotovenia výpovede zahrnie akékoľvek údajné výpovedné dôvody s tým, že postačuje, ak preukáže aspoň jeden z nich. V tejto súvislosti zároveň uvádzal, že dôvody musia byť v čase doručenia adresátovi trvať. Výpovedný dôvod uvedený

vo výpovedi a to, že spôsobil mimoriadne zhoršenie stavu vôd udalosťou, ktorá sa odohrala na skládke odpadov nie je výpovedným dôvodom. Žalobca prevádzkovaním skládky nevykonával pre žalovaného žiadnu činnosť, ktorá by žalovanému vyplývala z jeho samosprávnych povinností, alebo z pozície samosprávneho subjektu. K tomu, aby povinnosti súvisiace s prevádzkou skládky mohli byť predmetom záväzku vyplývajúceho z predmetnej komisionárskej zmluvy by bolo nevyhnutné, aby prevádzkovateľom skládky odpadov bol žalovaný, nakoľko iba v tom prípade by mohlo byť plnenie povinností spojené s prevádzkovaním skládky postúpené predmetnou komisionárskou zmluvou zo žalovaného na žalobcu, teda upravené ako zmluvný záväzok. Ak prevádzkovateľom skládky nebol žalovaný, neboli a ani nemohli byť povinnosti spojené s prevádzkovaním skládky predmetom dotknutej komisionárskej zmluvy. Z tohto dôvodu nemôže byť porušenie povinností v súvislosti so skládkou odpadov výpovedným dôvodom, pretože žalobca nemal v rámci záväzkového vzťahu upravenú voči žalovanému povinnosť prevádzkovať skládku odpadov. O tomto svedčí aj tá skutočnosť, že žalobca za prevádzkovanie skládky nedostával od žalovaného žiadnu odplatu. Od tohto je potrebné odlišovať odplatu za uskladnenie odpadov patriacich žalovanému na skládke, čo však nie je odplata za prevádzkovanie skládky. Žalobca bol povinný podľa komisionárskej zmluvy zbierať a zneškodňovať odpad pochádzajúci od žalovaného, avšak toto sa nedotýka plnenia o povinnosti žalobcu ako prevádzkovateľa skládky odpadov voči orgánom štátnej správy. Na porušení povinností žalobcu pri prevádzkovaní skládky odpadov nemožno založiť výpovedný dôvod predmetnej komisionárskej zmluvy. Porušenie má subjektívny základ spočívajúci v zavinení subjektu, jeho konaní pri porušení povinností. Výpovedný dôvod pre prípadné porušenie zmluvnej povinnosti, ktorej porušenie by malo byť postavené na objektívnom princípe je logicky vylúčené. Zavinenie žalobcu pri vzniku mimoriadneho zhoršenia vôd nebolo nijakým spôsobom preukázané ani pred orgánmi štátnej správy. Nesúhlasil tiež s konštatovaním súdu prvej inštancie vo vzťahu k porušeniu povinností žalobcu poistiť zverený majetok za roky 2010 a 2011, kedy súd považoval danie výpovede z tohto dôvodu za akceptovateľné. Poukázal na tú skutočnosť, že žalobca v roku 1997 od žalovaného odkúpil všetky prevádzky schopné dopravné prostriedky a zvyšné dopravné prostriedky prevzal na základe nájomnej zmluvy z roku 2002 s tým, že dopravné prevádzky neschopné prostriedky budú postupne vyradované z evidencie žalovaného. Nemožnosť z poistenia neprevádzky schopných dopravných prostriedkov je potvrdená stanoviskom poisťovateľa žalobcu. Okrem toho údajné porušenie zmluvnej povinnosti, ktoré by malo zakladať údajne výpovedný dôvod malo nastať v roku 2010 a 2011, pričom výpoveď bola daná žalovaným žalobcovi dňa 30.04.2013, teda po vyše dvoch rokoch od údajného vzniku výpovedného dôvodu. Preto mal za to, že predmetné porušenie povinností nenastalo. Rovnako výpovedný dôvod spočívajúci v povinnosti žalobcu informovať žalovaného podľa potreby, alebo prípadne na jeho požiadanie o skutočnostiach týkajúcich sa nakladania z TKO, nemôže zakladať výpovedný dôvod. Okrem toho v čase vzniku mimoriadneho zhoršenia vôd disponoval žalovaný širšími informáciami ako samotný žalobca a žalobca nedisponoval žiadnou informáciou, o ktorej by žalovaný nemal vedomosť. V priebehu celého dokazovania na súde prvej inštancie sa prvostupňový súd ani týmto výpovedným dôvodom nezaoberal. V prípade, ak by sa odvolací súd stotožnil s argumentáciou žalobcu o tom, že porušenie povinností pri prevádzkovaní skládky odpadov nezakladá výpovedný dôvod, keďže povinnosti žalobcu vyplývajúce z prevádzkovania skládky neboli predmetom dotknutej komisionárskej zmluvy poukázal na to, že súd prvej inštancie návrh vo veci samej zamietol práve z dôvodu, že túto skutočnosť považoval za preukázanú, pričom návrh na doplnenie dokazovania nevykonal. Preto sa doteraz vykonané dokazovanie zo strany súdu prvej inštancie javí ako nedostatočné a rozhodnutie za predčasné.

14. Žalovaný sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

15. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP, pričom v návaznosti na § 387 ods. 2 CSP sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s vecne správnym a vyčerpávajúcim odôvodnením súdu prvej inštancie, na ktoré zároveň poukazuje.

16. V prejednávanej veci odvolací súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by spochybňovali správnosť záverov rozsudku súdu prvej inštancie. Z obsahu spisu vyplýva, že procesný súd správne postupoval, keď rozhodol v zmysle výroku svojho rozhodnutia, pričom dôvody, pre ktoré tak urobil správne a podrobne rozobral v odôvodnení svojho rozhodnutia. S týmito dôvodmi sa v celom rozsahu odvolací súd stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

17. Na doplnenie a zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie ako aj odvolacím dôvodom, odvolací súd dodáva:

18. Vo vzťahu k námietkam žalobcu ohľadom vypovedania zmluvy, keďže žalobca považoval vypoveď za absolútne neplatný právny úkon, pretože je pre neho nezrozumiteľná, neurčitá a nevzťahuje sa ku konštitutívnemu právnemu úkonu s prihliadnutím na znenie samotnej komisionárskej zmluvy, odvolací súd dodáva. Účastníci konania uzatvorili komisionársku zmluvu v úplnom znení v znení doplnkov 1 až 37 v zmysle ust. § 577 a nasl. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov, kedy ako komitent vystupovalo Mesto Prievidza a ako komisionár spoločnosť TEZAS, s.r.o. s tým, že v zmysle čl. I. bod 1 dôvodmi uzavretia tejto dohody o kumulatívnej novácii pôvodného záväzku z komisionárskej zmluvy zo dňa 31.12.1996 sú dôvody prehľadnosti zmluvného vzťahu s potrebou vylúčiť všetky pozmeňujúce doplnky pôvodnej zmluvy do jednej zmluvy. Z čl. 1.1 tiež vyplýva, že zmluvné strany sa touto zmluvou dohodli na zmene rozsahu vzájomných práv a povinností stanovených komisionárskou zmluvou zo dňa 31.12.1996. Tak ako správne konštatoval súd prvej inštancie komisionárska zmluva, ktorou zanikla predchádzajúca komisionárska zmluva zo dňa 31.12.1996 v znení jej doplnkov vznikol nový záväzok z tejto zmluvy s tým, že 01.10.2010 podpísali obe strany listu s názvom Komisionárska zmluva úplné znenie, kde sa konštatuje zmena vzájomných práv a záväzkov a zánik záväzku z pôvodnej komisionárskej zmluvy z roku 1996. Úplné znenie zmluvy bolo riadne podpísané oboma zmluvnými stranami dňa 01.10.2010. Úprava právnych úkonov je obsiahnutá predovšetkým v Občianskom zákonníku, pričom právny úkon je prejav vôle smerujúci k vzniku, zmene, zániku práv a to takých práv, ktoré sú s ním podľa právnych predpisov spojené. Môže byť učený buď výslovným prejavom, teda určitým konaním, ak nejde o výslovný prejav, musí ísť o konanie, z ktorého prejav vyplýva dostatočne jasne. To je pravidlo všeobecne platné a pre určité prípady môže byť daná špeciálna úprava. Pre niektoré prípady stanoví formu kogentne zákon pre ďalšie prípady môže stanoviť dohoda strán. V obchodných vzťahoch vyžaduje zmluva písomnú formu popri prípadoch stanovených zákonom, keď aspoň jedna zo strán pri ich uzatváraní prejaví vôľu, aby zmluva bola uzatvorená v písomnej forme (§ 272 Obchodného zákonníka v tomto prípade ide o jednostranný prejav vôle). Písomný právny úkon musí byť podpísaný osobou, ktorá jedná len v prípade, ak je to obvyklé môže byť podpis nahradený mechanickými prostriedkami. Podmienkou preto, aby išlo o platný právny úkon je, že musí byť urobený slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne. Pokiaľ ide o určitosť právneho úkonu ako podmienky pre jeho platnosť, nejde o určitosť absolútnu vo všetkých podrobnostiach. Ide o určitosť prejavu vôle v podstate toho, čo má byť právnym úkonom právne docielené. Ak je právny úkon ako taký dostatočne určitý, ale nie je do dôsledkov presne jednoznačný, možno túto nepresnosť odstrániť výkladom podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 266 Obchodného zákonníka). Následne náležitosti prejavu vôle upravuje ust. § 266 Obchodného zákonníka a neplatnosť právnych úkonov v ust. § 267 Obchodného zákonníka, kde sa stanovuje odchýlka od všeobecného pravidla stanovenú v pravidlách 39 Občianskeho zákonníka.

19. V prejednávanej veci jedna z podstatných odvolacích námietok zo strany žalobcu smerovala k neurčitosti právneho úkonu zo strany žalovaného, teda vypovede, ktorá bola predmetom posúdenia tohto právneho vzťahu. V tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením súdu prvej inštancie, ktorý považoval vypoveď za dostatočne presnú, určitú a zrozumiteľnú. Zmluvné strany v prejednávanej veci uzatvorili komisionársku zmluvu v zmysle obchodného zákonníka § 577 a nasl., pričom dôvodom tzv. kumulatívnej novácie bola prehľadnosť zmluvného vzťahu s potrebou vylúčiť všetky pozmeňujúce doplnky pôvodnej zmluvy. Kumulatívnu nováciu upravuje ust. § 516 ods. 1 Občianskeho zákonníka, z ktorého vyplýva zmena obsahu záväzku dohodou strán, ktorá sa nazýva kumulatívnou nováciou. Túto kumulatívnu nováciu je potrebné odlišovať od tzv. privatívnej novácie, ktorá je upravená v § 570 ods. 1, 2 OZ. Pri kumulatívnej novácii ide o zmenu za trvania existujúceho záväzkového správneho vzťahu, ktorá spočíva v zániku určitých doterajších vzájomných práv a povinností v ich nahradení novodohodnutými právami a povinnosťami alebo vo vzniku ďalších práv a povinností popri doposiaľ existujúcich. Pri kumulatívnej novácii sa pôvodný záväzkový vzťah mení, ale nezaniká. K zmene dochádza tým, že k pôvodnej právnej skutočnosti, z ktorej záväzok vznikol pristupuje ďalšia právna skutočnosť, dohoda, ktorou strany menia svoje vzájomné práva a povinnosti, čo je prejednávaný prípad. Tým sa mení obsah ich pôvodného záväzku. Právnym dôvodom zmeneného záväzku je potom pôvodná právna skutočnosť, ktorá spôsobila vznik záväzkov a tak dohoda o zmene jej obsahu. Pôvodný záväzok musí v dobe zmeny platne existovať, pretože neexistujúci záväzok nemožno meniť. Pokiaľ teda zmluvné strany uzatvárajú dňa 01.10.2010 komisionársku zmluvu v úplnom znení dodatkov 1 až 37 a predmetom vypovede je zmluvný vzťah, kde sa okrem iného konštatuje vo vypovedi, že dňa 01.10.2010

bolo uzavreté úplné znenie komisionárskej zmluvy v znení dodatkov 1 až 37 s tým, že k zmluve boli uzatvorené následné dodatky a v závere výpovede sa konštatuje, že týmto uplatňuje žalovaný výpoveď a písomne oznamuje a vypovedá komisionársku zmluvu úplného znenia v znení všetkých dodatkov, možno teda konštatovať, že výpoveď je jasná, zrozumiteľná a určitá a preto odvolacia námietka vo vzťahu k absolútnej neplatnosti výpovede zo strany žalobcu v prejednávanej veci neobstojí. Vo zvyšku ako bolo vyššie uvedené odvolací súd poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvej inštancie, s ktorým sa stotožňuje.

20. Ďalšia odvolacia námietka smerovala k tej právnej skutočnosti, že výpoveď ako jednostranný právny úkon mala obsahovať výpovedné dôvody, ktoré mali byť dané a preukázateľne splnené ako celok. Okrem toho výpovedné dôvody mali v čase doručenia výpovede adresátovi trvať. Aj s týmto odvolacím dôvodom sa súd prvej inštancie vo svojom odôvodnení riadne vysporiadal, pretože vo vzťahu k vôle konajúcich osôb a ich úmyslu by bolo nelogické, aby pre danie výpovede museli byť súčasne splnené pre podstatné porušenie zmluvy všetky z vymenovaných zmluvných povinností. Preto sa odvolací súd nestotožňuje s odvolacou námietkou v tom smere, že by mali byť splnené všetky výpovedné dôvody súčasne. Faktom však je tak, ako správne uzatvoril súd prvej inštancie, že skutkové dôvody výpovede by mali byť dané a musia byť dané v čase dania výpovede s čím sa rovnako súd prvej inštancie vo svojom odôvodnení rozsiahlo a dôsledne zaoberal a odvolací súd nemá dôvody túto argumentáciu opakovať. Preto sa odvolací súd stotožňuje s tým právnym záverom súdu prvej inštancie, že pre platné danie výpovede stačilo naplniť jeden výpovedný dôvod a to pre podstatné porušenie čo i len jednej zo zmluvných povinností, pretože zmluva neobsahuje bližšiu definíciu podstatného porušenia zmluvnej povinnosti.

21. Pokiaľ ide o jednotlivé výpovedné dôvody súd prvej inštancie v prejednávanej veci správne zistil, že porušenie povinností v zmysle čl. 5 ods. 2 písm. d/ komisionárskej zmluvy, ktoré malo spočívať v tom, že komisionár nespracoval návrh plánu údržby opráv, zriaďovania prevádzky, rekonštrukcie výkonov ostatných činností do 15.10. príslušného roku, pričom za obdobie roku 2010 pre rok 2011 si túto povinnosť nesplnil, pre účely dania výpovede nemožno založiť dôvod výpovede. Rovnako sa odvolací súd tiež stotožnil s tou skutočnosťou, že ďalší dôvod výpovede spočívajúci v porušení povinností v zmysle čl. V ods. 2 písm. f/ a to zabezpečiť vykonávanie revízných činností a dodržiavanie podmienok bezpečnosti prevádzky požiarnej ochrany neexistoval v čase dania výpovede a teda v tejto časti nebol spôsobilým výpovedným dôvodom.

22. Vo vzťahu k ďalším odvolacím námietkam odvolací súd dodáva, že definícia komisionárskej zmluvy obsiahnutá v § 577 a nasl. Obchodného zákonníka, podľa ktorého sa touto zmluvou komisionár zaväzuje, že zariadi vlastným menom pre komitenta na jeho účet určitú obchodnú záležitosť a komitent sa zaväzuje zaplatiť mu úplatu. Pojmové znaky tohto zmluvného typu tvoria zariadenie určitej obchodnej záležitosti, komisionárovo konanie vlastným menom a na meno komitenta, úplatnosť a skutočnosť, že oba subjekty zmluvy sú podnikateľmi. Týmto znakmi sa komisionárska zmluva ako zmluvný typ líši od tzv. dilerskej zmluvy a od zmluvy od sprostredkovateľskej, napr. od zmluvy o obchodnom zastúpení. Pojem obchodná záležitosť zákon nevymedzuje. Zároveň z obsahu definície komisionárskej zmluvy zakotvenej v Obchodnom zákonníku § 577 až § 590 Obchodného zákonníka vyplýva, že pri vybavovaní obchodných záležitostí je komisionár povinný konať s potrebnou odbornou starostlivosťou podľa pokynov komitenta musí venovať potrebnú odbornú starostlivosť výber osoby, s ktorou uskutočňuje právne úkony a obsahu, prípadne forme týchto úkonov. Ak poruší komisionár túto povinnosť nemusí komitent uznať vykonané konanie za uskutočnené na svoj účet. Podmienkou je, že odmietne účinnosť konania bez zbytočného odkladu, potom ako sa o obsahu konania dozvedel. Komisionár je tiež povinný chrániť známe záujmy komitenta, oznamovať okolnosti rozhodné pre zmenu komitentových príkazov, podávať správy o zabezpečovaní záležitostí podľa dojednaní v zmluve alebo na výzvu komitenta sa starať o veci prevzaté od komitenta, prípadne o veci pre neho získané. Komitent je povinný poskytnúť komisionárovi potrebnú, prípadne dohodnutú súčinnosť, predovšetkým oznámiť pokyny a príkazy, poprípade veci potrebné k zabezpečeniu záležitostí. Tiež je povinný zaplatiť komisionárovi dojednanú úplatu, prípadne úplatu primeranú na uskutočnenie činností k dosiahnutému výsledku s prihliadnutím k obvyklej poskytovanej úplate za obdobnú činnosť v dobe uzavretia.

23. V návaznosti na vyššie uvedené je nutné konštatovať, že vo vzťahu k výpovednému dôvodu týkajúceho sa porušenia povinnosti žalobcu na úseku nakladania s komunálnym odpadom došlo k podstatnému porušeniu zmluvných záväzkov zo strany žalobcu voči žalovanému. V tomto smere

odvolací súd odkazuje v celom rozsahu na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvej inštancie, ktorý sa riadne zaoberal obsahom samotnej komisionárskej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi a to záväzkami žalobcu stanovenými v dojednaniach bodu V. 2 písm. r/ a/ s/, kedy odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie mal za preukázané porušenie zmluvných povinností žalobcu v rámci činnosti, ktorá mu bola zverená komisionárnou zmluvou. Pokiaľ mal žalobca v danej komisionárskej zmluve vymedzené povinnosti v celej oblasti nakladania s komunálnym odpadom, neobstoja jeho námietky v tom smere, že jeho povinnosťou bolo len zbierať a zneškodňovať odpad pochádzajúci od žalovaného s tým, že by malo byť nutné rozlišovať povinnosť žalobcu ako prevádzkovateľa skládky odpadov s tým, že žalobca neprevádzkoval skládku na základe komisionárskej zmluvy. Toto tvrdenie zo strany žalobcu neobstojí. V tomto smere došlo práve k porušeniu záväzku žalobcu vykonávať činnosť s potrebnou odbornou starostlivosťou tak, ako túto definuje § 578 ods. 1 Obchodného zákonníka, ktorá sa považuje taká starostlivosť, ktorú možno objektívne požadovať od každého s tým, že na základe právoplatných rozhodnutí správnych orgánov je nepochybné, že žalobca porušil jednotlivé ustanovenia zákonov, v dôsledku čoho došlo k mimoriadnemu zhoršeniu kvality vôd, pričom porušenie tejto povinnosti bolo v priamej bezprostrednej súčinnosti práve s prevádzkovaním skládky odpadov. Aj v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením súdu prvej inštancie s tým, že pokiaľ mal žalobca vymedzené povinnosti v celej oblasti nakladania s komunálnym odpadom, patril medzi tieto povinnosti aj zneškodňovanie odpadov a v rámci tohto prevádzkovanie skládky odpadov a tieto činnosti nie je možné oddeľovať tak, ako tvrdí žalobca s tým, že v konečnom dôsledku aj prevádzka skládky odpadu bola vykonávaná na podklade uzavretej komisionárskej zmluvy a práve porušenie jeho povinností zakladalo výpovedný dôvod, ktorý zakladal dôvodnosť dania výpovede z danej komisionárskej zmluvy.

24. Vo vzťahu k porušeniu tejto zmluvnej povinnosti odvolací súd ďalej poukazuje na dodatok č. 36 k predmetnej komisionárskej zmluve, kde sa v predmete doplnku V. čl. 3 ods. 6 konštatuje aká má byť odmena za nádobu a vývoz, zber a zneškodňovanie komunálneho odpadu, vrátane DPH a ďalších špecifikovaných bodov. Pokiaľ teda vychádzame z toho, že predmetom komisionárskej zmluvy bol nielen zber, ale aj zneškodňovanie komunálneho odpadu v kontexte s porušením povinnosti žalobcu ako prevádzkovateľa skládky, pričom na základe rozhodnutia Slovenskej inšpekcie životného prostredia zo dňa 16.08.2013 bola v konečnom dôsledku zastavená činnosť v prevádzke Skládky odpadov Prievidza s tým, že všetky správne rozhodnutia ohľadom pokút, uloženia povinnosti žalobcovi ako aj zastavenie činnosti v prevádzke boli judikované rozhodnutím správnych orgánov, mali v konečnom dôsledku za následok také podstatné porušenie komisionárskej zmluvy, ktoré zakladalo výpovedný dôvod tak, ako ho konštatoval súd prvej inštancie a odvolací súd sa s týmto konštatovaním v celom rozsahu stotožňuje. Tento výpovedný dôvod následne úzko súvisí s výpovedným dôvodom v zmysle čl. V. ods. 2 písm. s/ komisionárskej zmluvy, v rámci ktorej sa komisionár zaväzoval komitenta podľa potreby, prípadne na jeho požiadanie o skutočnostiach týkajúcich sa nakladania s TKO z dôvodu potrieb komitenta vo vzťahu k orgánom štátnej správy, resp. iným zainteresovaným orgánom, organizáciám alebo pre jeho vlastnú potrebu. Pokiaľ bol teda žalobca postihnutý správnyimi orgánmi za nedostatok činnosti pri prevádzke skládky odpadu a nesplnil svoju informačnú povinnosť s prihliadnutím na tú skutočnosť, že v predmete jeho činnosti bolo o.i. aj zneškodňovanie odpadov, nesplnenie tejto informačnej povinnosti má za následok podstatné porušenie komisionárskej zmluvy. Tieto nedostatky vo sfére informovanosti úzko súvisia s porušením v zmysle čl. V. ods. 2 písm. r/ komisionárskej zmluvy, ktorý bol podrobne rozobratý v odôvodnení súdu prvej inštancie, na ktorý zároveň odvolací súd poukazuje. Už len táto samotná povinnosť o nedostatku informovanosti by mohla sama o sebe zakladať výpovedný dôvod z danej komisionárskej zmluvy.

25. Ďalším podstatným porušením povinnosti vo vzťahu k komisionárskej zmluvy je porušenie povinnosti v zmysle čl. 5 ods. 2 písm. g/, kde komisionár bol povinný poistiť zverený majetok, ako aj výkon činnosti podľa tejto zmluvy na vlastné náklady. Ako sa konštatuje v správe o výsledku následnej finančnej kontroly, na ktorú sa odvoláva aj súd prvej inštancie v kontexte s poistením vozidla, sú presne definované porušenia vo vzťahu žalobca žalovaný na čl. 421 až 425 spisu, kde sa konštatuje v rámci kontrolného zistenia, že kontrolu účtovníctva kontrolovaného subjektu a uzavretých poistných zmlúv bolo zistené, že zo zvereného majetku dopravných prostriedkov vedených na účte 023 v hodnote 308.475,76 eur bola poistená časť majetku v obstarávacej cene 247.765,- eur, čím došlo k porušeniu čl. V. ods. 2 písm. g/ komisionárskej zmluvy, podľa ktorej bol kontrolovaný subjekt povinný poistiť zverený majetok na vlastné náklady. Kontrolou uzatvorených dodatkov k nájomnej zmluve v roku 2010 bolo zistené, že v roku 2010 nedošlo k zníženiu hodnoty dopravných prostriedkov evidovaných na účte a tým nedošlo k vylúčeniu

majetku z poistenia a majetok mal byť poistený v obstarávacej cene 308.475,76 eur. Jedná sa pritom o kontrolované obdobie roku 2010. Rovnako v kontrolovanom období roku 2011 ako vyplýva z predmetnej správy obdobné porušenie ako v roku 2010, t.z. že pri kontrole účtovníctva majetku dopravných prostriedkov bolo zistené, že bola poistená len časť majetku v obstarávacej hodnote 247.765,- eur, čím došlo k porušeniu čl. V. ods. 2 písm. g/ komisionárskej zmluvy, podľa ktorej bol kontrolovaný subjekt povinný poistiť zverený majetok na vlastné náklady. Kontrolou účtovníctva a subjektu dodatkov k nájomnej zmluve a uzavretých poistných zmlúv bolo zistené, že v roku 2011 nedošlo k zníženiu stavu dopravných prostriedkov evidovaných na účte na základe uzavretých dodatkov k nájomnej zmluve a tým nedošlo k vylúčeniu majetku z poistenia a teda majetok mal byť poistený celkovo v sume 308.475,76 eur. Aj toto porušenie danej komisionárskej zmluvy možno považovať za podstatné porušenie zmluvy, ktoré mohlo zakladať samo o sebe výpovedný dôvod z predmetnej zmluvy.

26. Preto v konečnom dôsledku odvolací súd dospel k tomu právnomu záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, odvolacie námietky dôvodné nie sú a vo zvyšku odkazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvej inštancie, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

27. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, kedy v odvolacom konaní úspešnému žalovanému náhrada trov odvolacieho konania voči žalobcovi priznaná nebola, nakoľko tomuto žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, z obsahu spisu mu nevyplývajú a žiadne trovy odvolacieho konania si neuplatnil. Preto odvolací súd o trovách konania rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

28. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).